

Briselē, 2018. gada 7. martā

PAZIŅOJUMS IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM

APVIENOTĀS KARALISTES IZSTĀŠANĀS UN ES NOTEIKUMI ELEKTRONISKĀS TIRDZniecības UN TĪKLA NEITRALITĀTES JOMĀ

2017. gada 29. martā Apvienotā Karaliste uz Līguma par Eiropas Savienību 50. panta pamata iesniedza paziņojumu par nodomu no Savienības izstāties. Tātad, ja vien ratificētā izstāšanās līgumā¹ nebūs noteikta cita diena, Savienības primāro un sekundāro tiesību kopums Apvienotajai Karalistei no 2019. gada 30. marta plkst. 00.00 pēc Centrāleiropas laika ("izstāšanās diena")² vairs nebūs saistošs. Apvienotā Karaliste kļūs par "trešo valsti"³.

Izstāšanās sagatavošanas pasākumi skar ne tikai ES un valstu iestādes, bet arī privātus subjektus.

Ņemot vērā lielās neskaidrības, īpaši par iespējamā izstāšanās līguma saturu, ekonomikas dalībniekiem tiek atgādināts par juridiskajām sekām, ar kurām būs jārēķinās, kad Apvienotā Karaliste būs kļuvusi par trešo valsti.

Ja vien iespējamajā izstāšanās līgumā nebūs paredzēts pārejas režīms, no izstāšanās dienas Apvienotajai Karalistei vairs nebūs saistoši ES tiesību akti par informācijas sabiedrības pakalpojumu sniegšanu, sevišķi Direktīva 2000/31/EK (Elektroniskās tirdzniecības direktīva)⁴ un Regula (ES) 2015/2120 par atvērtu internetu⁵. Tam būs galvenokārt tālāk aprakstītās sekas.

---

¹ Ar Apvienoto Karalisti notiek sarunas ar mērķi vienoties par izstāšanās līgumu.

² Tomēr saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 50. panta 3. punktu Eiropadome, vienojoties ar Apvienoto Karalisti, var vienprātīgi nolemt, ka Līgumi nebūs saistoši no kādas vēlākas dienas.

³ Trešā valsts ir valsts, kas nav ES dalībniece.

⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 8. jūnija Direktīva 2000/31/EK par dažiem informācijas sabiedrības pakalpojumu tiesiskiem aspektiem, jo īpaši elektronisko tirdzniecību, iekšējā tirgū (Elektroniskās tirdzniecības direktīva) (OV L 178, 17.7.2000., 1. lpp.).

⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes 2015. gada 25. novembra Regula (ES) 2015/2120, ar ko nosaka pasākumus sakarā ar piekļuvi atvērtam internetam (OV L 310, 26.11.2015., 1. lpp.).

1. IZCELSMES VALSTS PRINCIPS (ELEKTRONISKĀ TIRDZNICĪBA)

Saskaņā ar Elektroniskās tirdzniecības direktīvas 3. panta iekšējā tirgus klauzulu (t. s. izcelsmes valsts principu) informācijas sabiedrības pakalpojumu⁶ sniedzējs pakļaujas noteikumiem tajā ES dalībvalstī, kurā tas ir reģistrēts, nevis dažādiem to ES dalībvalstu tiesību aktiem, kurās tiek sniegti tā pakalpojumi; tomēr klauzula pieļauj zināmas atkāpes. Klauzulai papildus ir tiesību norma, kas aizliedz iepriekšējas atļaujas saņemšanas sistēmas un tamlīdzīgas prasības, kuras attiecas tieši uz šo pakalpojumu sniedzējiem (Elektroniskās tirdzniecības direktīvas 4. pants). Direktīvā arī izklāstītas dažas pamatprasības par pakalpojumu sniedzēja informāciju lietotājiem, tiešsaistes līgumu slēgšanu un tiešsaistes komercpaziņojumiem (Elektroniskās tirdzniecības direktīvas 5.–11. pants). Dažos gadījumos ir sašaurināta starpnieku pakalpojumu sniedzēju atbildība (Elektroniskās tirdzniecības direktīvas II nodaļa 4. iedaļa).

No izstāšanās dienas Apvienotajā Karalistē reģistrēti informācijas sabiedrības pakalpojumu sniedzēji, kas sniedz informācijas sabiedrības pakalpojumus ES, vairs nevarēs izmantot izcelsmes valsts principu un minēto noteikumu, kas izslēdz iepriekšējas atļaujas saņemšanas sistēmas. Uz tiem vairs neattieksies Elektroniskās tirdzniecības direktīvā noteiktās informācijas pamatprasības. Līdz ar to Apvienotajā Karalistē reģistrētie uzņēmumi, kas Eiropas Savienībā sniedz informācijas sabiedrības pakalpojumus, būs katras ES-27 dalībvalsts piekritībā. Katra ES-27 dalībvalsts būs tiesīga šādu pakalpojumu sniegšanu pakļaut saviem noteikumiem, to starpā, piemēram, iepriekšējas atļaujas saņemšanas sistēmai vai noteikumiem par informāciju, kas sniedzama lietotājiem. Turklāt Elektroniskās tirdzniecības direktīvā izklāstītie atbildības ierobežojumi vairs neattieksies uz Apvienotajā Karalistē reģistrētiem starpnieku pakalpojumu sniedzējiem.

2. TĪKLA NEITRALITĀTE

Regulā (ES) 2015/2120 par atvērto internetu paredzēti vienoti noteikumi par vienādu un nediskriminējošu attieksmi pret datplūsmu interneta piekļuves pakalpojumu sniegšanā un ar to saistītajām galalietotāju tiesībām. Lai gan no izstāšanās dienas šie noteikumi uz Apvienoto Karalisti vairs neattieksies, tie arī turpmāk noteiks interneta piekļuves pakalpojumu sniegšanu ES-27, nešķirojot, kur informācijas sabiedrības pakalpojumu sniedzējs reģistrēts.

Komisijas vietnē <https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/e-commerce-directive> dota vispārīga informācija par elektronisko tirdzniecību un informācijas sabiedrības pakalpojumiem. Ja būs nepieciešams, lapa tiks atjaunināta ar sīkāku informāciju par Apvienotās Karalistes izstāšanos.

---

⁶ Informācijas sabiedrības pakalpojums ir definēts kā "pakalpojums, ko parasti sniedz par atlīdzību no attāluma, ar elektroniskiem līdzekļiem un pēc pakalpojumu saņēmēja individuāla pieprasījuma" (sk. Eiropas Parlamenta un Padomes 2015. gada 9. septembra Direktīvas (ES) 2015/1535, ar ko nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko noteikumu un Informācijas sabiedrības pakalpojumu noteikumu jomā (OV L 241, 17.9.2015., 1. lpp.) 1. panta 1. punkta b) apakšpunktu).

Starp pakalpojumiem, uz kuriem attiecas Elektroniskās tirdzniecības direktīva, ir tiešsaistes informācijas pakalpojumi (piemēram, tiešsaistes laikraksti), produktu un pakalpojumu pārdošana tiešsaistē (grāmatas, finansiāli pakalpojumi un ceļojumu pakalpojumi), reklāma tiešsaistē, brīvo profesiju pakalpojumi (juristi, ārsti, nekustamā īpašuma aģenti), izklaides pakalpojumi un starpnieku pamatpakalpojumi (piekļuve internetam un informācijas sūtīšana un mitināšana). Šajos pakalpojumos ietilpst arī pakalpojumi, kurus sniedz par brīvu un finansē, piemēram, reklāmdevēji vai sponsori.

Eiropas Komisija
Komunikācijas tīklu, saturs un tehnoloģiju ģenerāldirektorāts